

Întru

Agafia

Ochii nu sunt îndeajuns să treacă
întunericul,
mama m-a născut cu ecoul morților
uitat în mine,
fără să-mi spună
că ei...
se adaugă la tot ceea ce sunt
și acest infern în care cresc de-a valma
vagi închipuiri
e doar jocul unui gând
întru noapte și lumină.
Oare sufletul,
amalgam de idei
și reacții de sentimente își termină existența
sau o să urce la cer?
Dar... care cer?
Mută i-a rămas memoria.
Poate pentru fiecare există un cer al lui,
sau un cerc
întru nous.